

Sygn. I C 206/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: stażysta Sylwia Gawarecka

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta S. W. - Zarządu (...)

przeciwko A. B.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego A. B. na rzecz powoda Miasta S. W. - Zarządu (...) kwotę 1.352,00 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt dwa złote) z odsetkami liczonymi od kwot:

– 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) ustawowymi od dnia 26 kwietnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

– 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) ustawowymi od dnia 24 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

– 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) ustawowymi od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

– 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) ustawowymi od dnia 13 czerwca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

– 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) ustawowymi od dnia 10 lipca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. przyznaje kuratorowi adwokat C. S. wynagrodzenie w kwocie 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) plus podatek VAT za reprezentowanie pozwanego A. B.;

III. nakazuje Skarbowi Państwa- Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie wypłacenie adwokat C. S. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) z zaliczki wpłaconej na kwit (...) i z sum budżetowych;

IV. zasądza od pozwanego A. B. na rzecz powoda Miasta S. W. - Zarządu (...) kwotę 390,00 zł (trzysta dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 206/15

UZASADNIENIE

Powód Miasto S. W. - Zarząd (...) w W., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego T. C., pozwem złożonym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 15 grudnia 2014 r. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego A. B. kwoty 1.352,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 270,40 zł od dnia 26 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 270,40 zł od dnia 24 maja 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 270,40 zł od dnia 4 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 270,40 zł od dnia 13 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 270,40 zł od dnia 10 lipca 2014 r. do dnia zapłaty.

Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwany w dniach (...) r., (...) r., (...) r., (...) r. i (...) r., korzystał z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Powód wystosował do pozwanego 5 wezwań do zapłaty kwot po 266,00 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł. Ponieważ pozwany nie zapłacił należności, powód domaga się opłaty dodatkowej, należności przewozowej oraz odsetek ustawowych od całej kwoty od dnia upływu terminu jej płatności (wynoszącego 14 dni od sporządzenia wezwania do dnia zapłaty), zgodnie z art. 33a ust 3 ustawy prawo przewozowe (Dz.U. z 2000 r. nr 50 poz. 601) i uchwały nr (...) Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego oraz art. 360 KC i 361 KC. (pozew k. 2-5 akt)

Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie uwzględniając powództwo w całości wydał w dniu 30 grudnia 2014 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. (nakaz k. 6 akt)

Wysłany pozwanemu odpis nakazu zapłaty nie został mu doręczony, ponieważ wskazany przez powoda adres pozwanego okazał się błędny. (dowód: koperta wraz z adnotacją doręczyciela k. 8 akt)

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie uchylił w całości nakaz zapłaty z dnia 30 grudnia 2014 r. i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie. (postanowienie k. 11 akt)

Zarządzeniem z dnia 3 marca 2015 r. wezwano pełnomocnika powoda do uzupełnienia braków pozwu poprzez wykazanie umocowania zgodnie z art. 68 zd 1 KPC oraz dołączenie pełnomocnictwa i aktualnego wypisu KRS lub innego rejestru powoda, jak również wskazania właściwego adresu pozwanego w terminie 14 dni, pod rygorem umorzenia postępowania. (zarządzenie k. 1 akt).

Odpis zarządzenia doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 18 marca 2015 r. (zwrotne potwierdzenie odbioru pisma k. 13 akt).

Pełnomocnik powoda uzupełnił w/w braki pozwu, za wyjątkiem wskazania właściwego adresu pozwanego. W związku z wyczerpaniem dostępnych mu możliwości wskazania adresu pozwanego wniósł o ustanowienie dla niego kuratora zgodnie z art. 143 KC. (pismo wraz z załącznikami k. 14-17 akt)

Zarządzeniem z dnia 14 kwietnia 2015 r. zobowiązano pełnomocnika powoda do uiszczenia zaliczki na koszty związane z ustanowieniem kuratora w kwocie 180,00 zł plus kwota podatku VAT, w terminie 14 dni pod, rygorem oddalenia wniosku. (zarządzenie k. 14 akt)

Powód wpłacił zaliczkę w kwocie 180,00 zł w dniu 7 maja 2015 r. (kwit k. 21 akt)

Postanowieniem z dnia 19 maja 2015 r. Sąd ustanowił dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego A. B. kuratora procesowego w osobie adwokat C. S.. (postanowienie k. 22 akt).

Zarządzeniem z dnia 12 sierpnia 2015 r. ponownie zobowiązano pełnomocnika powoda do uiszczenia zaliczki na koszty związane z ustanowieniem kuratora w kwocie 60,00 zł plus kwota podatku VAT, w terminie 14 dni pod rygorem odmowy ustanowienia kuratora. (zarządzenie k. 33 akt)

Powód nie uiszczył zadość powyższemu zarządzeniu. (notatka urzędowa k. 35verte)

Kurator pozwanego wnosił o oddalenie powództwa. Ponadto wnosił o zasądzenie należności według norm przypisanych. (protokół k. 53 akt)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany A. B. w dniach (...) r. o godz. (...) na trasie M. M. – T. (...) jechał autobusem linii (...), (...) r. o godz. (...) na trasie S. – M. R. (...) jechał autobusem linii (...), (...) r. (...) r. o godz. (...) na trasie C. – K. jechał metrem, (...) r. o godz. (...) na trasie (...) – R. (...) jechał metrem oraz (...) r. o godz. (...) na trasie C. – M. jechał metrem, które to środki transportu należą do powoda Miasta S. W. - Zarządu (...) w W.. Pozwany nie posiadał w tych dniach ważnych dokumentów przewozu na kwoty po 4,40 zł. Kontrolerzy powoda nałożyli na pozwanego kary dodatkowe w wysokości po 220,00 zł za każdy przejazd i wezwali go do zapłaty. Pozwany nie uiszczył powyższych opłat.

dowód: wezwania do zapłaty k. 44-48 akt, pismo z informacją dla pasażera k. 49 akt, bezsporne)

Powyższy stan faktyczny sąd oparł na podstawie bezspornych twierdzeń stron i dokumentów dołączonych do pozwu. Sąd dał im wiarę w całości, albowiem żadna ze stron ich nie kwestionowała, a i Sąd nie znalazł ku temu podstaw.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powoda zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe. (Dz. U. z 2000 r., Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Pozwany A. B. w dniach (...) r., (...) r., (...) r., (...) r. i (...) r. jechał środkami komunikacji miejskiej należącymi do powoda - Miasta S. W. - Zarządu (...) w W., a tym samym zawarł z powodem umowę przewozu.

Zgodnie z art. 33a ust. 3, 3a i 3b Prawa Przewozowego w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. W razie stwierdzenia braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. Pobrana należność za przewóz i opłata dodatkowa, po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej odpowiadającej kosztom poniesionym przez przewoźnika, podlegają zwrotowi, a w przypadku wezwania do zapłaty - umorzeniu, w przypadku udokumentowania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu. W razie posiadania przez podróżnego ważnego dokumentu przewozu, którego nie miał podczas przejazdu, do zwrotu i umorzenia należności za przewóz i opłaty dodatkowej stosuje się przepis ust. 3a zdanie drugie.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika jednoznacznie, że pozwany jechał pojazdami należącymi do powoda i nie posiadał biletów upoważniających go do przejazdu, ani też dokumentu uprawniającego do bezpłatnych przejazdów. Należy podkreślić, że na pozwanym spoczywał ciężar wykazania w toku procesu zgodnie z art. 6 KC, że kiedy jechał

pojazdami powoda, posiadał dokument uprawniający go do bezpłatnych przejazdów. Pozwany jednak tego w toku procesu nie wykazał, nie kwestionował faktu przejazdu ani tego, iż nie posiadał ważnych dokumentów przewozu. Z uwagi na powyższe pozwany zobowiązany jest do zapłaty należności za przewóz, której powód w niniejszym procesie dochodzi oraz opłaty dodatkowej. Z uwagi na powyższe na podstawie art. 33 ust. 3a Prawa przewozowego zasądono od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem.

Jak wynika z art. 476 zd. 1 KC, dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela.

Zgodnie z przepisem art. 481 KC, który reguluje kwestię tzw. odsetek za opóźnienie obowiązującym do dnia 1 stycznia 2016 r. –

§ 1. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

§ 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Wysokość odsetek z tytułu opóźnienia może zatem być określona przez strony w umowie albo też może wynikać z przepisów prawa.

W dniu 1 stycznia 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.), która znówelizowała m.in. przepisy dotyczące odsetek zarówno tych wynikających z art. 359 KC – tzw. odsetek kapitałowych, jak z art. 481 KC – tzw. odsetek za opóźnienie, zmieniającą sposób obliczania odsetek i ich wysokość.

Nowa treść art. 481 KC brzmi następująco -

§ 1. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

§ 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

§ 2¹. Maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie).

§ 2². Jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie.

§ 2³. Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych za opóźnienie, także w przypadku dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy.

§ 2⁴. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie.

Zgodnie z art. 56 cytowanej ustawy nowelizującej – Do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Powód wnosił o zasądzenie odsetek ustawowych wynikających z art. 481 KC od poszczególnych kwot sumujących się na należność główną od dnia następnego po dniu upłynięcia terminu z poszczególnych wezwań do zapłaty do dnia zapłaty.

Biorąc pod uwagę żądanie pozwu, jak również wyżej opisane i cytowane przepisy, Sąd zasądził od poszczególnych kwot składających się na należność główną odsetki ustawowe wg. żądania pozwu do dnia 31 grudnia 2015 r., których podstawa zasądzenia wynika z art. 481 § 2 KC w zw. z art. 359 § 2¹ KC w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, których podstawa zasądzenia wynika z art. 481 § 2 i 2¹ KC w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 r., o czym orzekł w pkt I sentencji wyroku.

Na podstawie § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1982 r. w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom, pracownikom sądowym za dokonywanie oględzin oraz stawek należności kuratorów (Dz.U. nr 27 poz. 197 z późn. zm.) oraz § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 poz. 461 z późn. zm.) Sąd w pkt II i III sentencji wyroku przyznał kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 180,00 zł + podatek VAT tj. łącznie kwotę 221,40 zł, którą nakazał wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powoda oraz z sum budżetowych. O kosztach orzeczono w pkt IV sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 KPC. Pozwany w całości przegrał proces, stąd zasądzono od niego na rzecz powoda całość kosztów procesu, na które składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 30,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 180,00 zł oraz koszty, które poniósł w związku z ustanowieniem dla pozwanego kuratora procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda wynika z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 z późn. zm.). Na mocy art. 102 KC Sąd nie obciążył pozwanego zwrotem kosztów podatku VAT od wynagrodzenia kuratora ustanowionego w sprawie z uwagi na zasadę słuszności wynikającą powołanego przepisu. Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...).